

anslog det til forrige Gang, jeg talte, nemlig, at en Formue vil falde i Arv hvert 30te Aar, vil det blive en Afgift, som kun rammer Formuen hvert 30te Aar, hvorimod en Formueskat med stærkt stigende Skala vil ramme den hvert Aar. Sammen med det Forslag til Arveafgift, som blev forelagt af Socialdemokraterne, var der stillet Forslag om en Formueskat med stigende Skala, der steg fra $\frac{1}{5}$ pro mille til $1\frac{1}{2}$ pro mille, og hvor man kom op til 500,000 Kr.

For øvrigt var Socialdemokraternes Forslag til Arveafgift ikke saa lempeligt, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) sagde, at det kun steg til 3 pCt., nej, det steg til 15 pCt. for 4de Klasses Vedkommende (Birck: 3 pCt. for Livsarvinger!) Ja vel, men det sagde det ærede Medlem ikke. Ser man paa Socialdemokraternes Stilling tidligere og nu, maa man altsaa tage i Betragtning, at samtidig med at man foreslog en Arveskat, havde man foreslaaet Indførelsen af en Formueskat med stærkt stigende Skala. Nu have vi som bekendt en Formueskat af kun 0,6 p. m., saa Formuen vilde ikke en Gang blive ramt saa haardt, dersom man gennemførte dette Forslag, som den vilde være bleven, dersom disse to Forslag den Gang vare blevne gennemførte.

Naar vi i øvrigt have holdt os til Regeringsforslaget gennem de første Klasser, er det simpelthen, fordi vi ønske, at Arveafgiften virkelig skal bringe en Indtægt for Statskassen. Vi ønske, at der skal indkomme et kontant Beløb til Dækning af de indirekte Skatter, i dette Tilfælde Toldafgiften, som vi ere i Færd med at nedsætte, og som vi for vort Vedkommende have foreslaaet betydelig nedsat. Naar vi ønske det, have vi naturligvis ikke kunnet stille et Forslag som det, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) har stillet, og hvor han ganske vist møder med en Skueret, som kunde se ganske tiltalende ud, dersom der faldt mange Beløb paa 2 à 3 Millioner Kr. i Arv her i Landet, men det gør der jo ikke. Vi have ment at maatte følge Regeringens Forslag, men kun foreslaaet, at man skal gaa videre. Nu sagde den ærede Ordfører (Carl Hansen [Præstø Amts 5te Valgkreds]),

at han undrede sig over, at vi stillede vort Forslag, da vi jo i øvrigt indrømmede, at det var en god Lov, og han mente, at dersom vi fik det vedtaget, vilde vi derved hindre Lovens Gennemførelse. Det kan jeg ikke tro. Jeg er af den Mening, at de Forhøjelser, vi foreslaa i Progressionen, ikke ville ramme noget stort Antal Mennesker, og det oplyste jeg om. De ramme dem, der virkelig have Evne til at bære denne Afgift, og dersom man kan gennemføre det Forslag, der foreligger fra Regeringens Side, hvorved man rammer det store Antal af formueejende eller formuearvende her i Landet, maa man vel hellere sige, antager jeg, at man maa ogsaa kunne gennemføre et Forslag, der rammer højst oppe, de enkelte, som have særlig god Evne til at betale. Det vilde naturligvis i fortrinlig Grad komme til at gaa ud over Besiddere af Len, Stamhuse og Fideikommisgodser, det er jeg paa det rene med, og naar jeg alligevel mener, at jeg ikke bør tiltræde og derfor maa fraraade, at man tiltræder det Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) stiller — nemlig, at man skulde give disse Fideikommisovertagere Lov til at afhænde noget af Fideikommisgodset for derved at kunne dække Arveafgiften — er det simpelthen, fordi jeg ikke kan erkende, at Len, Stamhuse og Fideikommisser ere privat Ejendom, som man uden videre kan give vedkommende Lov til at afhænde for at svare de dem paa hvilende Afgifter. Jeg mener, at Staten har Medejendomsret dertil, og jeg ønsker ikke, at de skulle udstykkes paa den Maade, at de Tid efter anden afhændes for dermed at dække den Afgift, der paa lægges vedkommende Besiddere som en Statsafgift, de have at svare. Om det Spørgsmaal maa der lovgives ved særlig Lov, og vi ville da se at faa truffet saadanne Bestemmelser, at Samfundet ikke kommer til at give Afkald paa den Medejendomsret, det har til disse store Godser.

Forslaget om Fritagelse for at svare Arveafgift af Forsikringssummerne har jeg heller ikke kunnet tiltræde af den simple Grund, at jeg gaar ud fra, at de, der have Evne til at sikre deres Efterkommere enten et Beløb en Gang for alle eller en aarlig